

Տարեկան զինը 10 ռուբլ, կէս տարվանը 6 ռուբլ:
Առանձին համարները 5 կոպէկով:

Թիֆլիսում գրվում են, միմիայն, խմբագրատան մէջ:

Օտարաբաղադրանքի դիմում են ուղղակի
 Тифлисъ. Редакция «Мшакъ»

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամէն լեզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
իւրաքանչիւր բառին 2 կօպէկ:

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԴՐԱԿԱՆԱԿԱՆ

„ՄԵՆԿ“

ԱՄԵՆՈՐԵԱՅ ԼՐԱԳԻՐ

(ՏԱՄՆ ԵՒ ԵՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ)

ԱՌԱՋԻԿԱՅ | 884 ԹԻԻՆ

ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱԿՎԻ ՆՈՅՆ ԴԻՐՔՈՎ, ԵՒ ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄԱՅՈՎ

Պ Ր Օ Գ Ր Ա Մ Ա

I. ՏԻՐՈՒԹԵԱՆ ԿԱՐԳԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ: II. ԱՌԱՋՆՈՐԴՈՂ ՅՕՐԴՈՒԾՆԵՐ: III. ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ: Ընդհանուր յօդաածներ, Թղթակցութիւններ, լուրեր: IV. ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅՈՒՆ Ընդհանուր յօդաածներ, Թղթակցութիւններ, լուրեր: V. ԽԱՈՆ ԼՈՒՐԵՐ: VI. ՀՆԱՅՔԻՐՆԵՐ: VII ԲՆԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Ֆելիւստոն, վէպեր, ինքնուրույն և Թարգմանակաւ յօդաածներ զիտութեան ամեն հիւղերից, Թղթակցութիւններ: VIII. ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ: ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԿԱՆ: Տարեկան 10 թուր, վեց ամսւայ 6 թուր, իւրաքանչիւր ամսւայ 1 թուր: ՀԱՏՈՎ համարները 5 կօտէկ: ՀԱՅԹԵՆ. *Դպփաւո, քедакաւս «Мусако».*

Խմբագիր — Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Մոսկվայից:
Նամակ Խմբագրին: Ներքին Լուրեր:—ԱՐՏԱՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ: Նամակ Գերմանիայից: ԽԱՆԼՈՒՐԵՐ:
—ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ: — ՅԱՅՏԱՐԱՌԹԻՒՆՆԵՐ: —
ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ: Լուսնիկ գիշեր:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՄՕՍԿՎԱՅԻՑ

Նոյեմբերի 25

Ամսիս 15-ին Ս. Պետերբուրգում վախճանվե-

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

ԼՈՒՍՆԿԱՅ ԳԻՇԵՐ

—Գուտ սկսում եմ տարակուսել,—ասաց Ոլգան,—
և ինքը տեսնում ես, որ անկարող եմ փոխել
իմ համոզմունքը, բայց ես կարող եմ փոխել քոնը։
—Նրա դէմը ներկվեցաւ խիստ ընքոյ՝ կարմու-
թեամբ. նա արագութեամբ վեր կացաւ, մօտեցաւ
դռանը, կողպեց դռուը և նետվեցաւ երիտասարդ
սուղն յատակի վրա։—Ոլգան, այդ ինչ մտածածնե-
ք...—Եվ ինձ մօտ,—ասաց նա,—բայց սրպէս
դողում եմ դու։ Եվ, մի վախիթ ինձանից...—Ոլ-
գան քնքշութեամբ սեղմվեցաւ նրա վրա։—Լս
իսկապէս սկսում եմ վախենալ քեզանից,—ասաց
երիտասարդը տենդային դրութեան մէջ,—խղճա
ինձ վրա ե թող տուր ինձ։—Լս այնպէս խղճում
եմ քո վրա, որ չեմ գնայ այստեղից,—ծիծաղելով
պատասխանեց Ոլգան,—այո՛ր, դու հիմա կորած
եմ։—Նրա բերելը լայնացան, սնչելը դողդողում
էին, և երբ նա ակտաբորդոք կերպով դրիցեւ ե-
րիտասարդին և սկսեց համարուել, այդ պէրիոդի
երևան հանեց իր ատամները, իսկ և իսկ մի վա-
յելչազեղ կատաղի գազանի նման, իր բոլոր ան-
զուսպ խոտասարտութեամբ։—Գուտ կը խեղդես
ինձ քո համբոյրներով,—մրմրեցաւ Վլադիմիրը,—քո
ձանկերի մէջ մարդու հոգին մօմի նման հայլում
է։—Բայց գեղեցիկ դեր չը բաւականացաւ միայն
նրա հոգով։—Լս կամեսնում եմ, որ քո իրկիւն ե
հայվէր,—չշշնջաց Ոլգան,—միայն այն ժամանակ
մենք հաւատար կը վրնենք։—Լս նա կրկին սկսեց
համբուրել նրան իր ջերմ շրթունքներով և հաւա-

ցաւ մեր հայ մեկնասնանքից մինը, խօսքս հան-
դուցեալ Գովսէի Բօղղանօվիչ խմբիւրանցի մա-
սին է: Անոր հասարակութեան ականջը վաղուց
արդէն ընտելացել է նրա անուան, Ս. Նազա-
րեանցի «Հիւսիսայայիյի» հրատարակութեան օրե-
րից, մինչև մեր ժամանակը՝ պ. խմբիւրանցը ան-
դադար ձեռնտու և օգնական էր հանդիսանում
թէ մեր հասարակական և թէ անհատական ձեռ-
նարկութեանց: Անկեղծ սիրով սիրելով իր ազ-
գակիցներին, որոց համեստազգայնելիք և մտերմա-
զոյննելիք միմեաւ ևս ինքն էր, նա, ինչպէս
յայտնի է մեր պարբերական հրատարակութիւն-
ներին, համարեա իւրաքանչիւր տարի դրամական

քրքրեց նրան խելագարութեանն: Նա մօտ քարշնչեց Ոլբային և մատնեց իր սկսեց անգիտակցաբար փայփայել նրա ծամերը:—Մի նայիր իմ վրա,—հազիւ լսելի ձայնով ասաց խեղճ կինը... Նա վերաջպէս, հասաւ այն րպէս, երբ ամեն ինչ մոռացվեցաւ, թէ տարակուսանքներ, թէ տանջանքներ և թէ համարմունքներ: Նա այժմ պատկանում էր Ոլբային... Երբ ընկճված գտնել վրան էր նա սիրած կնոջ զրկումը և յետոյ ծնկների վրա խոնարհված հաղանքներ էր անում, այդ ժամանակ մի կարճ, յաղթական ծիծաղ դուրս պրծաւ Ոլբայի շրթունքից:—Վաղի-միր,—ասաց նա,—զու արհամարհում էիր, ի բաց էիր մերժում ինձ, իսկ այժմ ընկած ես իմ ոտնու-տի մօտ, և եթէ ես կամենայի...—Նա վերադարձ-նելի, վշտացրի բեղ,—կամաց ասաց նա,—այժմ զու-գորածուրդ ոճնես ոտնաթիւս անել ինձ:—Որպիսի խառնափրօթիւն,—զուարճութեամբ ձայն տուեց Ոլբային, և ինքը մտածիր, ինչ ուրախութիւն կը պատճառէ դա ինձ:—Նթէ ևս միայն կարող լի-ւելի մտածել այդ բոլորներ...—պատասխանեց նա, կարծես թէ, դառնացութեան մէջ լինէր, և խա-ղաղ տրտմութիւնը տիրեց նրա ամբողջ գոյու-թեանը:—Մի հրէշաւոր զգացմունք կլանեց բոլորը: Նա զոհեցի բեղ իմ ամենալու մտքերը, զգաց-մունքները և իմ ամբողջ կեանքի կանոնները, իսկ ես, խաղալիկ դարձնելով, փշում ես նրանց օղի-նէջ, ինչպէս օճառի փամփուշտներ: Այժմ ես ալ ինչպէս չեմ հարցնում բեղանից, թէ ինչ է սպասում ինձ ասպագայում,—խմանում եմ միայն մի բան, երբ կամենում եմ պտտելու բեղ և լինել զո սեպ-տականութիւնը եւ զո սարուրդ... Օլբան ոչինչ չէ պատահելու անց: Նրա հոգին խաղաղ էր, այժմ էլ ես իմանում էր, թէ ինչ է սէրը և երջան-կութիւնը:

սրբանախներն էր նշանակում այն հայ բանասերներին, որոնք մի որևիցե ինքնուրույն աշխատություն էին գրում հայոց անցեալ կամ ներկայ կեանքից, մեր պատմությունից ու գրականութիւնից: Հաստատեալով նա առանձին գումարներ էր ուղարկում Թիֆլիսի Հայոց տպագրական ընկերությանն և այսպէս՝ նրա ջանքով ի լոյս ընծայեցան մեր հին հեղինակներից, Մովսէս Խորենացու, Նիդիշի և Ագաթանգեղոսի երկասիրությունները: Տածկահայոց վերջին սարսափելի սովորածանակը հանդուգեալ իզմիրեանցը մեծամեծ գումարներ ուղարկեց Վան՝ սովելոց մասնատնոց գովին, հայոց սրբալից Նշմածինը ոչ անկապ վայելեց գիտնաստ ծերունու նուիրած եղալեալիքը: Էլ հեծ յիշում այստեղ մասնատր անձանցն ստացած օգնութիւնը հանդուգեալից. դորանք թիւը մեծ է: Քաջ հասկանալով ընթերցանութեան նշանակութիւնը ժողովրդեան զարգացման համար պատկառելի ծերունին մեծ քանակութեամբ զընտւմ էր մեր աղբի անուանի, թէ և սակաւթիւրի մանրատների հեղինակութիւնները և առատութեամբ բաժանում էր Ռուսիոյ հայաբնակ քաղաքների իրերաբանչիւր տարի մեր պարբերական հրատարակութիւններին մի քանի օրինակ: Չը կանխնայով մի առ մի յիշել այստեղ իզմիրեանցի մասնացած ծառայութիւնները մեզ հայերիս և այնուհետև ծանծարցանել ընթերցողների ուղադրութիւնը, այն միայն կասեմ, որ ամենայն մի բարի ձգտումն ամենայն մի ուրախալի երևոյթ թէ մեր գրականական աշխարհում և թէ հասարակական կեանքում, միշտ արձադաճը էր գտնում այս հեղ խոնարհ մարդու ողորմած սրտում: Այս չոր ուսումը խօսքերիս ճշմարտութեանը կարող է վկայել ամենայն ոք, որ ի մօտոյ ճանաչում էր հանդուգեալը իզմիրեանցին: Այս, ինձ սովաւ է պատահել այսպիսի անձնաուրույթիւն. նրա բոլոր կեանքը օրինակ կարող է լինել թէ մեր հրատարակների համար և թէ երկուստայունների: Նրանք թէ ամենայն հայր այնպէս հասկանար իր բարեպա-

—Օլգան ունէր մի ծծմայր, որին իր ամուսնականութեան յետոյ ընծայել էր մի փոքրիկ դաստաւերով: Այդ աննշան ագարակը գտնվում էր իր ամուսնի կալուածական տան մի կողմում և թանկած էր փոքրիկ անտառի ետեւում: Աճանաչուէր և կամակատար պառաւ տեղեակ էր նրա գարննիքին, և երկու սիրող սրտերը հանդիպում էին իմանանց նրա փոքրիկ սենեակում, որ գտնվում էր տան ետեւ մասնում: Օլգան խիստ սիրմար իր փոքրիկ կերպով սարքել էր այդ սենեակը: Այժմ վաղիկից անասման կցիցով աննշանութեւն էր եղած նրան: Երկուսն էլ երանութեան լիջ էին գտնվում: Այն զգացմունքը, որ այժմ ցրել էր Օլգայի սիրտը և այնտեղից թափում էր լոյս և ջերմութիւն նրա ամբողջ շրջապատի վրայ,—այդ զգացմունքը կէանց նրա առավելայն սիրտ տանջանքները և նրա կրած բոլոր վշտերը: Այդ յանկարծ տրեւց նրան մի անախնակ երեւել իր անասման բախտաւորութեան մասին, երբեք, որը խորի կերպով ազդում էր և նրա բարկանիս սրտին: Օլգան ստույգ էր, հէշտ որ վաղիկից ձեռքով շօշափում էր նրա հագուստը: յդ ժամանակ մի ուրիշ ձայն առաջին անգամ օտեց Օլգայի մէջ: Վաղիկից անհամեմատ զուարթ և հրապուրիչ աչքերը զարթնցորին նրա մէջ նրա երկրորդ հոգին: Կա պատանց փոթոնիկ միջոցին: Զրազները հանցցրած էին, և մի այժմիկ ժամանակ առ ժամանակ լուսաւորում էր սենեակը, ուր Օլգան ինքնամոռացութեան մէջ հանգստանում էր: Վաղիկից կուրծքի վրայ անկած Օլգայի առջև սկսեցին անցնել ինչ-որ ներքին, և նա խստի սկսեց վաղիկից հետո: Կողում երիտասարդը չը հասկացաւ, թէ բանը չուէն է, միայն առեց նրան իր գրկի մէջ և անց նրան իր անուշով: Բայց Օլգան չը զար-

Կան պարտականութիւնը դէպի իր ազգակիցները,
ինչպէս հանգուցեալ իզմիրեանցը:

Խ. Ենգիրաբեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԲԱԳՐԻՆ

ԹԻՓԼԻՍ, Նոյեմբ. 28

Խնդրում եմ բարեհաճեք հրատարակել ՚ի լուր
ընթերցողների հետևեալը:

Վերջապահ ներկայ նոյեմբերի 27-ին վճռակցաւ Մոդեստոյ եկեղեցու երիցփոխանական հարցը: Գոռէարկովեցան պ.պ. Ստեփան Մեկրեան, Գաապար Նահապետեան և Աղէքսանդր Խօսրովեան: Վերջինս ներկայ էին: Ընտրողները 33 էին: Ընտրվեցաւ երեցփոխան պ. Գասպար Նահապետեանը 15 ձայնով, պ. Խօսրովեան 14 ձայնով, այն է մի ձայնով պակաս կանդիդատ մնաց: Ժողովը խաղաղ անցաւ աւելի քան առաջինը: Ընտրող հասարակութիւնը զո՞ն մնաց և Համախօսական թերթը ստորագրվեցաւ, որ առաջարկվի՝ Նաստատուելին: Յոյս ունենք, որ պ. Նահապետեանը կարգարացնի ժողովրդի ջերմ համակրութիւնը և իւրովսանի կաշխատի միանգամայն նուիրվել եկեղեցու կարիքներին, որը կարօտ էր պարոնի նման հասուն և բազմաթիւ երեցփոխանացուի գործունեայ հոգատարութեանը:

Մուշեղ քահ. Տէր Ղևոնդեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Կիրակի օր, դեկտեմբերի 4-ին, Արծրունու թաղ-
 ոսում կայացավ հայոց Կովկասի Բարեգործական
 ընկերության ընդհանուր ժողովի նիստը՝ ընդհա-

Թինցը: Վլադիմիրին տիրեց մէ առանձին անըա-
ցատրելի տարապի, և նա սկսեց ականջ դնել
խնդճ կնոջ խօսքերին, մի և նոյն ժամանակ թէ
վախենալով և թէ հետաքրքրութեամբ: Փոթո-
րիկը անցաւ և միայն հեռուից լսելի էին լի-
նում որոտման խուլ ձայններ: Բայց Օլգան պառ-
կած էր լուսնի լոյսի մէջ, որպէս մի հանգուցեալ:
Այդ ժամանակ Վլադիմիրը օգնութիւն կոչեց իր
սրտի բոլոր բնածին քաջութիւնը և սկսեց հարց-
մուկընք անել նրանից:—Ի՞նչ կայ այնտեղ, երկնքի
մէջ կողմում:—Այ տոյնչ չը զիտեմ այդ մասին:
—Բայց կայ-արդեօք յետ գերեզմանայ կեանք:—
Ոչ,—պատասխանեց Օլգան: Արդեւ սառեց երի-
տասարդի երակներում և սիրտը դադարեց զար-
կելուց: Օլգան նկատեց նրա դրօշմը և ասաց,
որ տոյնչ չէ տեսնում այն բաներից, որ գտնվում
են աւելի բարձր, քան երկրային միջնորոտը.
նա չէ տեսնում և այն, թէ ինչ է պատահում մար-
դու հետ նրա մօտից յետոյ, բայց ինքը սարսափելի
կերպով վախենում է գերեզմանից, նրան այնպէս
է թուում, որ շատ զարհուրելի է սառն գերեզմա-
նի մէջ պտկութիւն, ուր որդերը պիտի կրծեն նրա
մարմինը: Թէ ինքը աւելի յօժարութեամբ կը
ցանկանար պառկել արձակ երկնքի ներքոյ, բայց
այստեղ ևս ազդանները կը կոցահարէին նրա
մարմինը. Վլադիմիրը պէտք է նրան խօսք տայ,
որ, երբ կը մեռնի Օլգան, նա կը դնէ նրան
դամբարանի մէջ: Երիտասարդը այդ խոստացաւ
նրան: Հոտով ընտելացաւ նա Օլգայի այդ եր-
կրորդ հոգու հետ և յօժարութեամբ ականջ էր
դնում նրա ձայնին, և ձայնը, իր կողմից սիրում
էր երիտասարդին: Օլգան պատրաստ էր տալ
նրան իր հողին: Որպէս մի երանելի զուէն, ան-
շնորհ էին ժամները Վլադիմիրի հասարակութեան
մէջ: Այժմ Օլգան ատում էր բոլոր գրօսանքները.

նոր ժողովի նախագահ և քարտուղար և վարչական հինգ անդամ և հինգ փոխանդամ ընտրելու համար։ Քույրակիցները անձինք՝ Արք. Յովհաննիսյան (որը բացակայ էր), Գ. Եւսեբիական և Ս. Արծրունի, որոնցից Ս. Արծրունի ամենից շատ քույրեր ստանալով՝ դարձաւ ընկերութեան ընդհանուր ժողովների նախագահ, քարտուղար ընտրվեցաւ պ. Գ. Շահբազյանը։ Իսկ ընկերութեան խորհրդի հինգ անդամների և հինգ փոխանդամների ընտրութիւնը յետագայից ամսական հետեւեալ կերպիւր օրվայ նիստեր։

«Русский Курьер» լրագրում կարդում ենք հետեւեալը. Կովկասեան ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձուն հարց դարձեցրեց ուսումնարանական վարչութեան յարաբերութիւնները ճշգրտութեամբ որոշելու անհրաժեշտութեան մասին դէպի այն ուսումնարանները, որոնք ենթակայ չեն ուսումնարանական շրջանի հոգաբարձուին, բայց որոնք մասամբ նրա հսկողութեան տակ են գըտնվում։ Նրա կարծիքով, պէտք է որոշակի մատնացոյց անել, թէ ինչ բանի մէջ պէտք է կայանայ այդ հսկողութիւնը, իրաւունք ունի արդեօք ուսումնարանական վարչութիւնը որպիսի և ինչ միջոցներ գործադրել բարձրագոյն համար այն ուսումնարանական մասը, որը նրա հսկողութեան ներքոյ է գտնվում, և թէ իրաւունք ունի, ուրեմն որպիսի միջոցներ պէտք է իրենն գրանցել։ Իւրաքանչիւր հիմնարկութեան գործողութիւնների սահմանները որոշելը առանձնաբար օգտուէտ է կառնաւոր յարաբերութիւններ հաստատելու համար դէպի ուրիշ հիմնարկութիւնները։ Բայց այդ բանը անհետաձգելի անհրաժեշտութիւն է ներկայացնում Կովկասի համար, ուր, մի քանի հիմնարկութիւններ ընտրութեամբ և նրանց հաստատութեան ղեկավարութեամբ, այդ հիմնարկութիւնների փոխադարձ յարաբերութիւնները անորոշութիւնը ֆեւսակար կարող է յայտնվել ոչ միայն ուսումնարանական գործի համար, բայց մինչև անգամ և քաղաքական կողմից։

Մեզ խնդրում են տպագրել, որ անցեալ նոյեմբերի 19-ին թիֆլիսի ժողովարանի կողմից՝ յօդուտ «Հայուհեաց Բարեգործական Ընկերութեան» տուած նուագահանդէսից եղել է մուտք՝ տոմսակներ ծախելուց 952 ռ., պրիշ 63 ռ., բոլորը 1015 ռ. ծախս եղել է 300 ռ. 83 կ., զուտ արդիւնք մնացել է 714 ռ. 17 կ., որ մանրամասն հաշի հետ յանձնված է Ընկերութեան վարչութեան։ Ընկերութեան վարչութիւնը իր կողմից յայտնում

բայց, իր վրա խօսել չը տալու համար, երբեմն երեւում էր հասարակութեան մէջ։ Վարդիմիրը յաճախ լինում էր Օլգայի տանը և ոչ սակաւ անգամ և զիջելու էր այնպիսի խաբանք էր էր այն ժամանակ այդ սենեակում, այդ մահճակալի վրա, և Օլգան...

—Եւ Վարդիմիրը շատ բարի էր, դարձեալ շարունակեց Օլգան, —միշտ իր հետ գրեթէ էր բերում և նստած Օլգայի մօտ, լսելի ձայնով կարդում էր, կամ հրեշտակային համբերութեամբ ուսում էր տալիս նրա դասակներին։ Երբ գարունը եկաւ, Օլգան և Վարդիմիրը միասին աշխատում էին այդ գիւղում, միասին տնկում էին ամեն մի ծաղիկները, բուսեցնում էին բոլոր բանջարեղէնները, որ գործ էին անում սեղանի համար, իսկ մեղունքը, ընտելացած բանարկաների նման, նստում էին Օլգայի ձեռքի վրա կամ ման էին դալիս նրա ծամերի վրա։ Նա գիտէր, թէ այդու ո՞ր տեղերում էին գտնվում զանազան թռչունների բոյները, սիրում էր սորոսակի, որ նստած էր լինում տանիքի ծերացած ծառի վրա, սիրում էր փոքրիկ զեղձանիկին և սովակին, որին ցոյց էր տըվել նրան Վարդիմիրը, և նա շատ անգամ նախաձեռն էր, թէ որպէս թռչունների արու և էջ դոյգերը թռչում էին զանազան կողմեր և կերակուր էին բերում իրանց փափուկ փետրաղարդ ձագերի համար։ Ամառը նրանք գըտնում էին դաշտերում և նստում էին անտառի մօտ, իսկ գիշերը այգու թուղի վրա։ Երբեմն երկնքի վրա ցրված էին լինում բաղդաթիւ աստղերը, և Վարդիմիրը անգիր կարդում էր զանազան բանաստեղծների հրաշալի ոտանավորները, որոնք, կարծես հոսում էին նրա շրթունքներից։ Օլգան ընտելիւնից ջանասիրութեամբ նկարում էր դաշտավայրերի և դանազան չինական տեսարանների պատկերները։ Երբ նրան

է իր անկեղծ հնորակալութիւնը թէ ժողովարանի պ. պ. աւագներին նուագահանդէս կազմելու համար և թէ բոլոր այն անձանց, որոնք մասնակցել են նուագահանդիսին, այսինքն օր. օր. Պանչին, Բիչուրիշային, պ. պ. Օպոչինին, խանութիւնը պարտավոր է այլոց։

Պ. Գր. Խօջապետի խնդրում է մեզ յայտնել, որ ինքն արդէն թարգմանել և վերջացրել է Կիրպոտինկայի կազմած «Բնութիւնը դիտելու բնագիտական ժողովածուներ կազմելու ձեռնարկը», որ և պիտի լոյս ընծայի միջոցների ներքուստ պէտ։

ԽԱՐԱՍՈՒ-ԲԱՋԱՐԻՑ մեզ ուղարկված է հետեւեալ նկատողութիւնը տպելու համար։ «Խարասուբաղարի զարդից դրադարանը ստացաւ պ. Ս. Փիլոյեանցի աշխատասիրած «Սօսիքը» վերնագրով գրքիկը երկու օրինակը, որի համար յայտնում ենք մեր խորին շնորհակալութիւնը։»

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ԳԵՐՄԱՆԱՅԻՑ

Բրէսլաւ 2/12 83

Արեւմտեան Ասիան, այսինքն Կովկասը, Տաճկահայաստանը, Բուրքի Ասիան մինչև Պարսկաստանը և Միջագետքը, ինչպէս երևում է, սկսում են աւելի դրողեցնել և հետաքրքրել Եւրոպայի գիտնականներին։ Կարելի է ասել, որ գրեթէ ամեն շաբաթ, ամեն օր մի նոր գիրք, յօդուած կամ դիւլցիոն է երևում այդ երկրների մասին, որոնք երբեմն տարիներով անսուղին ուշադրութիւն չէին չարժանաւ կամ դուրսէ մենք ինքներս այդքան չէինք հետեւում այն դրականութեանը, այն ազդիւրներին, որտեղ կարելի էր տեղեկութիւններ գտնել Ասիայի այն մասերի վերաբերութեամբ, որոնք մեզ իրանց դիրքով աւելի մօտ են և ուրեմն աւելի մօտ են մեզ և իրանց ինտերեսների կողմից, որոնք մասամբ համանման և գրեթէ անբաժան են մերերից։

Այդին անցեալ նամակում ևս մի քանի դրվածներ էր վրա «Մշակի» ընթերցողների ուշադրութիւնը դարձրել և այսօր էլ պիտի շարունակեմ մի քանի դարձեալ նոր գրվածներ յիշել, որոնք յօդուածների ձեւով ամառայինների մէջ լոյս տեսնում կամ առանձին գրքեր են կազմում։ Այժմ այնպիսի

յաջողվում էր կենդանի կերպով արտայայտել իր ֆանտազիան, և երբ Վարդիմիրը գնում էր նրա նկարները, այդ միջոցին Օլգան կարդում էր նրա աչքերի մէջ, թէ ո՞ր աստիճան գոհ է նա իր աշխատութիւններից, — և այդ բոլորում նա չէր ճանաչում մի այլ բան, որը կարող լինէր համեմատել իր բախտաւորութեան հետ, Հոնձբից յետոյ նրանք միասին ճանապարհորդում էին Կարպատեան լեռների վրա։ Միշտ ուղեցոյցի հետ գնում էին առաջ, իսկ Վարդիմիրը առաջնորդում էր Օլգային, բռնած նրա ձեռքը, և ձեռքից նրա զապաթին խորին, անյատակ լիճը, և բարձր լեռներից նայում էին իրանց հայրենական անառնան տախարակների վրա։ Բայց երբ ձմեռը նրանք դարձեալ փախկեցան իրանց փոքրիկ ու տաք տան մէջ, այդ ժամանակ սէրը մտնելիս բոլ ու վարդերով զարդարում էր նրա անշուք պատերը, և մոգաները լուսով և մեղեդիներով լցուցնում էին երկնային խաղաղ ժամերը։ Օլգայի ամուսնից երկնային հետ նստած էր լինում դիւանի վրա, Վարդիմիրը փոքրիկ կնիւմուհի նազուն բաղդաթիւ վրա, իսկ Օլգան երգեհոնի հանդէպ։ Նա անում էր դիւանական երեւելի կօմպոզիտորների ամենանշանաւոր աշխատասիրութիւնները կամ Վարդիմիրի հետ երգում էր մալուրոսեան տխուր երգեր։ Երբեմն նրանք միասին կարդում էին զանազան տեսարաններ Ֆաուստից, Էդմոնսից, Ռօմէօից և Յուլիայից։ Օլգան կարդում էր Գրեթենի գրքը կամ Յուլիայի գրքը, և այդ վերջինի նման, նրա սիրտն ևս լցված էր լինում նրա տարրածուկ սիրով։ Եւ այստեամբ այնու լինում էին և մօտը բոլորները երբեմն Օլգան սրտին տիրում էր զղջման ասպաւորութիւնը, և նա ցանկանում էր ամեն ինչ խոտովանվել իր

սի ժողովրդական թերթերը, ինչպէս «Ausland» և «Globus» խօսում են անդադար փոքր-Ասիայի Տաճկահայաստանի և Կովկասի վրա, այլ և առաւել գիտնական, կամ լաւ է ասել մասնագիտական ամառայիններ, կամ ընկերութիւնների հրատարակութիւններ։

Բերլինի աշխարհագրական ընկերութեան «ժամանակագիրը» (Zeitschrift—որ հայել կարելի է ամառային թարգմանել, որովհետեւ այդ հրատարակութիւնը ամառական չէ) օրինակի համար այս տարվայ ընթացքում հրատարակեց մի ընդարձակ յօդուած Պարսկաստանում թաղաւորական ծառայութեան մէջ գտնվող գերմանացի դիւանագետ և Պարսկաստանի հեռագիրների ընդհանուր վերաբերումը չէ օտուտ-Շինի դէպքի յիշված երկրի հարաւարեւմտեան մասում կատարած ճանապարհորդութեան վերաբերմամբ. (Reisen im Nordwestlichen Persien 1880—82 von A. Hotoum-Schindler. Zeitschr. D. Gesellsch. f. Erdkunde zu Berlin. Bd. XVIII. pag. 320—344.) Այդ յօդուածը պարունակում է իր մէջ տեղագրական նկարագրութիւններ, աստղագիտական չափումներ, աղբաղական մանրամասներ և լեռնաշխարհ։

Նոյնպէս Բերլինի մէջ, պրօֆ. Վ. Իրիսովի խմբագրութեամբ հրատարակվող Zeitschr. f. Ethnologie ինքն հրատարակողի քանի մի նկատողութիւններ տպագրվեց Կովկասի վերաբերմամբ, թէ աղբաղական, թէ նախապատմական բովանդակութեամբ։

Նոյն անխնջ գիտնականը հրատարակեց մի հոյակապ գիրք Օսէրի երկրում Կօբան գիւղի մօտ գտնվող նախապատմական դիւանագետական մէջ կատարված արտախորվածների մասին—մի գիրք որ բոլորովն նոր լոյս է ձգում Կովկասի նախապատմութեան վրա, և որը ամբողջ մասնագիտական կրթականից առանձին համակարգիւծով ընդունվեցաւ։ Այդ գիրք վերնագրւել է «Das Gräberfeld von Koban, im Lande Der Osseten».

Գիտոր Օսկար Դիւանցը, որ մի քանի տարի առաջ այցելեց Կովկասը, նորեւր հրատարակեց մի գիրք, յօդուածների մի ժողովածու Naturwissenschaftliche Beiträge zur Geographie und Kulturgeschichte der Kaukasus, որի մի յօդուած նուիրված է Բագուի նաֆթային արդիւնաբերութեանը։

Ս. Պետերբուրգի աշխարհագրական ընկերութեան «Տեղեկութիւններ» (Известия И. Р. Г. О.) իրանց այս տարվայ վերջին (կրորդ) տետրակի մէջ հրատարակում են նամանակէս մի յօդուած Սուանիքի մասին, որի հեղինակն է յայտնի ուսուցարան Կարտաքի (Картава) պ. Ա. Իւլիին։ Այդ յօդուածը մի գեղեցիկ նկարագրութիւն է Կովկաս

ամուսնին և քաւել իր երանութիւններով լի մեղքը։ Ուրիշ անգամ նա ցանկանում էր փախչել Վրահիմիրի հետ, բայց պատեր և դաւանները արգելում էին նրան մի այդպիսի քայլ անել։ Օլգան մտաւորապէս ընկնում էր Օլգանի մօտ, յարաբերութեան մէջ, բայց հենց որ նրա գիրքն էր ընկնում, բոլորը մոռանում էր։ Այդ ժամանակ անհետանում էին բոլոր տարակուսանքները, բոլոր հոգսերը, բոլոր մտածութիւնները, և նա իրան կատարելագոյն երջանիկ էր համարում։ Ոչ, և այդ ժամանակ նա կատարելագոյն բախտաւոր էր։ Վարդիմիրը, լուռութեան ժամանակ, Օլգան երբեմն կարդում էր նրա մտայնած ձեւաւոր վրա այդ զմեզ յանդիմանութիւնները. ևս խաղում ևս իմ բարեկամին, որը կատարելագոյն հաւատում է ինձ. ևս մեղքի մէջ եմ ձգում այն կնոջը, որին կամենում էի բարոյապէս բարձրացնել, և ծածկում եմ նրան նշաւակութեամբ։—Իսկ Օլգային անհանգստացնում էր մի բոլորովն այլ տանջանք։ Նկատում են, որ նա անհաշտ է պարտւում իր ամուսնի հետ, և խղճում են նրան, բայց նա այնքան խելագար կերպով բախտաւոր է համարում իրան, և այնքան հպարտանում է իր բախտաւորութեամբ, որ պատրաստ է ի լուր ամենեցուն յայտնել. ևս սիրված եմ նրանից, որով դուք ամենքդ դարձանում էք, ևս առաջինը եղայ, որ ոտքս դրի նրա հպարտ ետի վրա։ Օլգան ինքը պահանջեց նրանից զաղտնիքներ և ինքն ևս չէր կարողանում պահպանել այդ զաղտնիքները։ Օլգային շատ ցանկալի էր, որ ամենքը իմանային, որ ամենքը նախանձվէին իրան, և առաւել ևս նախանձվէին նրան, որին ինքը իր բարեկամարութեամբ բարձրացրել մինչև աստուածութեան աստիճան։ Եւ այդպիսով, նա ինքը մատնիչի նման երևան է հանում իր սէրը։ Հենց որ պատահում է

սի այն հետաքրքիր մասի, որ արդէն շատ այցելւում էր Կովկասի նկարագրված է եղել, բայց դարձեալ այնքան անձանիք է մնացել իր դժուարութեամբ ընտելեան պատճառով։ Յօդուածը վերնագրւած է «Хаджа», որ Սուանիքի ձեռնագրատիւններից ամենաերեւելի անունն է։ Հեղինակի ասելով այդ լեռը մի անմոռանալի տպաւորութիւն է գործում տեսնողի վրա։ Նոյն հրատարակութեան նոյն տետրակի մէջ զետեղված է ևս յայտնի միջոցաւոր և հիդրոգրաֆ պ. Ա. Վ. Օյէյ-Կովի մի նկատողութիւն (երես 256) որով հեղինակը (որ շատ ճանապարհորդել է և անհերքելի հանգումների հիման վրա յայտնի անուն ունի նոյնպէս և արեւմտեան Եւրոպայի մէջ) ապացուցանում է, թէ Կովկասի արեւմտեան կողմում անկասկած պիտի յաջողվէր թէյի և բամբակի տարածելը, այդ կողմերի կլիմայական պայմանները շատ նման լինելով ճապոնիայի կլիմային, որ յիշված երկու բոյսերը շատ յաջող են աճում։ Բամբակը, որ այժմ ընդարձակ գործածութիւն է ստացել, թէ և մանաւանդ լաւ աճում է խոնաւ կլիմայի մէջ, ինչպէս որ է Կովկասի այն մասի կլիման, որ տարածվում է Սև ծովի ափերից մինչև Սուրամի (Մսերիս) շղթան, բայց հեղինակի կարծիքով յիշված բոյսի կուլտուրը կարող էր հեշտութեամբ յաջողվել ևս այնպիսի ջրառատ մասերում, ինչպէս Ղուբայի և Լէնկոյանի վիճակները, որ կարելի է արուեստապէս ոռոգանել բամբակի արտերը։

Վերջը կը յիշեմ և մի նոր գիրք Միջագետքի մասին, որին տեսնել դեռ առիթ չունեցայ, բայց որի մասին «Globus» շաբաթականի վերջին համարը մի գովասանական զեկուցումն հրատարակեց—գա Բերլինի արաբագետ և հայագետ պրօֆ. Չախաուի ճանապարհորդութեան նկարագիրն է՝ «E. Sachau, Reisen in Syrien und Mesopotamien, 1879-1880»:

Միջագետքը կարճ զեկուցումից ընթերցողը կը տեսնի, թէ անպակաս են հրատարակութիւններ մեզ հետաքրքրող երկրների մասին և որ հեղինակները անուններն էլ անյայտ անուններ չեն, այլ մեծ մասամբ այնպիսիներ են, որոնք և եւրոպական գիտութեան մէջ յարգանքով են արտասանվում։

Եւ ոչ գիտաւորութիւն ունէի և ոչ էլ կարող եմ գըտնել նոր հրատարակութիւնները յիշել, որոնք վերաբերվում են փոքր Ասիայի գիտնական ուսումնասիրութեան, բայց այսքանն էլ թող մեզ ցոյց տար, որ մեք էլ կարող էինք նուիրել մեր ոյծներ մեր երկրի ուսումնասիրելու նպատակին և ստրանով հեշտացնել օտարների գործը, որը երբեմն կամ մեծ մասով երկրի ոչ սովորութիւններն, ոչ

նրան ուրիշների առջև ցոյց տալ Վարդիմիրի գեղադանցութիւնը, նա մոռանում է ամեն զգուշութիւններ։ Նա միայն իրաւունք ունէ բռնել Օլգայի ձեռն ասպանակները, ինչպէս նրան սահնակից, հազիցը հանել նրա մուշտակը։ Օլգան միշտ նրան է ընտրում իրան պարզեղէն պարզաւ ժամանակ. նա է տալիս Օլգային զովացոյցել ընդդէմ, նրա հրամանով սեղանի վրա լցնում է նրա բաժակը կամ կարում է նրա համար որսի միւս Օլգան ճաշակում է մի պատուաւ, իսկ միւսը իր պատուաւաբարով տալիս է նրան, կամ խմում է նրա բաժակը, իսկ իր սեպական բաժակը տալիս է նրան, և այդ միջոցներով Օլգայի ոտը հանգստացած է լինում նրա ոտի վրա։ Երբ Վարդիմիրը սենեակումն է, Օլգան աչքերը չէ հեռացնում նրանից, իսկ երբ նա դուրս է եկած, Օլգան միշտ նայում է դէպի դուռը, մինչև ներս կը մտնէ, և այդ ժամանակ Օլգան գունաթափվում էր և կարմրում էր։ Երբ որ խօսում էին Վարդիմիրի վրա, Օլգան տաքացած կերպով սկսում էր պաշտպանել նրան և հիացմամբ շատագովում էր նրա բնասիրութիւնը ու խելը, այնպէս որ կասկած էր յարուցանում ամենաբարեկամը ևս մենամտաբեր մարդիկների մէջ։ Սկսում են ոլլորովել լուրեր, համբաւներ, որոնք խառն են ճշմարտութեամբ, ստույթեամբ և վատութեամբ, և վերջապէս, արդէն ոչ ոք չէ տարակուսում, որ սիրականն է։ Շատ ու քիչ լուրեր հասնում են նրա ամուսնի ականջին. նա երկար չէ հաւատում, որ իր կինը կարող էր դաւաճանել իրան, բայց վերջապէս նրա կասկածանքն ևս յուզվում է և սկսում է հսկել իր կնոջ վրա։

(Կը շարունակվի)

ՖԻՆԱՆՍԱԿԱՆ ՇՈՒԿԵՆԱԻՍԹԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
<Ն. ՊԱԿԷ և ԸՆԿ. >

Կիրակի, 4 դեկտեմբերի հասա ԲԱԹՈՒՄ
Հոգեհարձ որի նախագետն է ՆԷԼ (NEL)

Տեղեկությունների համար դիմել ընկերության ագենտներին. Բաթումում պ. Հեթիմյանին, Փոթիում պ. ԳԱՐԱՆԻՕՆԻՆ, իսկ Թիֆլիսում պ. ԲԸՆՕՒՆ, Արժրուսու գալիքի, № 194.

MINGRELIE (ՄԻՆԳՐԵԼԻԱ)

„Ա Ղ Բ Ի Ի Բ“

Լոյս տեսաւ № 11 (նոյեմբեր) թէ քաղաքում բաժանվեց և թէ օտարաբաղադրացիներ համար փոստ ձգվեց երէկ ամսոյս (21-ն).

ԲՈՎԱՆՊԱԿՈՒԹԻՒՆ

Արմենակն ու Գարեգինը	Վ. Ռ.
Գուգիան (բանաստեղծութիւն)	Սրինգ
Երկու կղզի (Ալֆոնս Էսկրիպիտ)	Օր. Միհրան
Խեղճ մարդ օրիգ նալլաթ (բանաստեղծութիւն)	Մ. Քամականց
Փայտաշէն խրճիթից՝ Սպիտակ տունը (շարունակութիւն	
դր. XVI, XVII, XVIII և XIX)	
Թաշուհներն ուր են գնում ձմեռը	Լ. Մ—Ա.
Չարաճճի Պիպիի արարմունքը	Ն. Նեմեյով

ՀԵՏԱՔՐՔԻՐ ՏԵԼԵԳՐԱԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

Լուսանկարչութիւնը կենդանի մարդու վրայ.
ձանձերի լեզուն.
Ջրի և ցամաքի վրայ շարժվող կառք.
Ամենամեծ գետերը:

ԱՅԼ ԵՒ ԱՅԼՔ

Եղբայրական սէր

ՋՈՒԱՐՃԱԼԻՔ

Հինգ մատներ Սարգիս փրոնանց
Հանելուկներ (6 հատ.)
Շուտասելուկ
Վանեցոց երգը:
Նախընթաց №-ի մէջ հանելուկների բացատրութիւնը:

ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

„Աղբիւր“ 1884 թուականի բաժանորդագրութիւնը շարունակվում է:

„ДОНСКАЯ ПЧЕЛА“

(ГОДЪ IX)

Какъ и въ теченіи минувшихъ восьми лѣтъ, будетъ выходить два раза въ недѣлю, по четвергамъ и воскресеньямъ.
Цѣль газеты—служеніе интересамъ Пріазовскаго края: разработка вопросовъ, касающихся экономической жизни этого края, своевременное обсужденіе всѣхъ явленій, имѣющихъ близкое соприкосновеніе съ мѣстной жизнью, оглашеніе болѣе или менѣе важныхъ событій, текуція явленія, и мѣстныя новости.
Жизнь окружающихъ городовъ и другихъ сосѣднихъ мѣстностей—въ „Донской Пчелѣ“ имѣетъ всегда обширное мѣсто.
Торговый отдѣлъ „Донской Пчелы“ доведенъ до самыхъ широкихъ размѣровъ: коммерческія свѣдѣнія, цѣны Ростовскаго, Саратовскаго, Одесскаго и другихъ торговыхъ рынковъ. Этотъ отдѣлъ особенно важенъ для всего торговаго міра Кубанской, Донской, Терской областей, Екатеринославской, Воронежской и Ставропольской губерній, гдѣ „Донская Пчела“ уже успѣла получить достаточную извѣстность, какъ необходимое подспорье для торговыхъ сдѣлокъ.

Подписная цѣна:

съ доставкою въ Ростовѣ н/Д.		съ пересылкою иногороднимъ.	
на годъ	6 р. —	на годъ	7 р. —
> полгода	3 > 50	> полгода	4 > —
> 3 мѣсяца	2 > —	> 3 мѣсяца	2 > 50

За перемѣну адреса редакция взимаетъ 25 коп.

Письма и деньги адресуются исключительно въ контору редакціи «Донской Пчелы» въ Ростовъ на-Дону.

Редакция покорнѣйше проситъ Гг. иногороднихъ подписчиковъ присылать свои требованія заблаговременно, написавъ свои полные адреса четко и разборчиво.

ПРЕМІА. Всѣмъ годовымъ подписчикамъ, приславшимъ до 25 Декабря сего 1883 года подписныя деньги за 1884 годъ, будетъ разосланъ БЕЗПЛАТНО Донско-Азовскій русско-армянскій календарь на 1884 годъ.

Редакторъ—Печателъ И. А. ТЕРЪ-АБРАМЯНЪ.
1—3

Շուտ ընակելի, կօլեփակի ընդհատարար ԼԵՎԱՆ-ԲԵԿ ՎԱՐԱՋՈՎ, յայտնում է հասարակութեանը, որ ՇՈՒԿՈՒՑ մինչև երկաթուղու ելն (նախկին Ագրակի) կայարանը կամ հակառակ, յարմար և մի օրվայ ընթացքում ճանապարհորդելու համար նա կազմել է ութ ՏԵՂԵՐ ունեցող, շատ ՅԱՐՄՈՐ և ընդարձակ ՕՄՆԻԲՈՒՄ, որով անցնելու համար մի ճանապարհորդից վերցվում է 5 ր., իրաւունք ունենալով 1 1/2 ՊՈՒԻ իրեր տանել, իսկ եթէ զրանից ծանր լինեն, իրաւաւորի պուրից 40 կ. կը վերցվի: Ճանապարհորդի իրերը 3 պուրից աւելի պէտք է չը լինեն: ՕՄՆԻԲՈՒՄԻ գնացքները կը սկսվեն ներկայ ՆՈՅԵՄԲԵՐԻ վերջին:

4—6 (3)

ՍԻԳԱՐՆԵՐԻ ԳՈՐԾԱՐԱՆ

Ա. Դ. ՏՕ ՊԵՐԻ

Ս. Պետերբուրգի մէջ: Չերնիշեով պերէուդի, № 4: Սիգարներ շատ լաւ յատկութեան 1 րուբլուց մինչև 16 րուբլ. հարկւրը: Կարելի է ըստանալ Ռուսաստանի ծխախոտների բոլոր խանութների մէջ:

3—12

ՆՈՐ ԲԱՅՎԱՆ ԳՈՐԾԱՐԱՆԸ ԿՈՐԱՑԱՆ ՎԻԵՆԱՅԻ ԿԱՐԱՍԻՔԻ Բ. ԲԵՅԻՆԵՐԻ ԵՒ ԸՆԿ. ՎԱՐՇԱՎԱՅԻՄ, ՊԱՎԼՅ ՓՈՂՈՑ, № 24, առաջարկում է ամեն տեսակ կորացած կարախը, որ գերազանցվում է ամրութեամբ, լաւ և մաքուր շէնքով և էփան է ծախվում: Առևտրականների համար պայմանները ձեռնառու են:

4—6 (1)

Բ. ԸՆՀՎԵՐԻԵԱՆԻ

լրագրական գործակալութեան գրավաճառանոցում

ԹԻՓԼԻՍԻ ՄԷՋ

Բաժանորդագրվում են ամեն տեսակ պարբերական հրատարակութիւններին,

ինչպէս տեղական, Ռուսաստանի, նոյնպէս և Արտասահմանեան:

Հասցէն—Тифлисъ, въ Газетное Агентство В. Шавердова.

10—10

Վերականգնեցող ՄԱԿ-ՄԱՍ ՏԵՐ, մազերը ամրացնող և նրանց ԲՆԱԿԱՆ ԳՈՅՆԸ վերադարձնող: Պեր 2 ր. շէնք, ՓՈՍՏԱՆՈՎ ուղարկված 2 ր. 49 կօպ. ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ խանութի մէջ

Մի և նոյն տեղը ԽԻՆԱՅԻ ԻՂ, մազերը ամրացնող համար, 1 ր. ամանը և վրձին գլխացուի գէտ, ՏՈՒԱԼԷՏԻ ՍԱՊՈՆ և հոտաւետ ջրեր և այլն: 97—100

Մ. Ն. ՏԵՐ-ՆԻԿՈՂՈՍԵԱՆԻ ՊԱՇԵՍ

ՄԵԾ ՔԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ ԵՒ ՄԱՆՐԱԾԱԽՍ

ԱՐՄԵՆՍՍԻ ԲԱԶԱՐ, ԿԱՏՈՒՉԵՍԿԱՅԱ ՓՈՂՈՑԻ ԱՆԿԻՆ, ՏՈՒՆ № 13

ՎԻԵՆԱՅԻ ԿԱՐԱՍԻՔ, զանազան աթոռներ 35 րուբլուց դիւփնը, բազկաթոռներ 6 ր., դիվաններ 12—25 ր., կաշեի, մանիկան աթոռներ և այլն: ԱՆԳԼԻԱԿԱՆ ԵՒ ՖՐԱՆՍԻԱԿԱՆ ՄԱՀՃԱԿԱՆՆԵՐ, ճանապարհի մահճակալներ, պահարաններ, ծաղիղ սամփալներ: Չերնիշեով 2 ր. 75 կ.—26 ր., սակօյաժ ձեռքի և ուրիշ կախիլու, ճանապարհի սուվաններ, ձԱՆԱՊԱՐԶԻ ԱՐԿԱՆԻ 5 ր. 50 կ.—30 ր.:

Սամփալներ, խոհանոցի պղնձէ ամաններ, կօֆէյի, թէյամաններ, ութոններ և աղաւաղ գործիք, գերմանական էմալով ամաններ, ԵՐԵՍ ԼՈՒԱՆԱԼՈՒ ՄԱՐՄԱՐՈՆԻ ամաններ 40 ր., երես լուսնաւոր պղնձէ և ժեստի ամաններ: ՊԱՏԻ ՀԱՅԵԼԻՆԵՐ 9 ր., սուպէտի հայելներ 2 ր. 40 կ.—13 ր., զանազան մետաքների մանկաներ 1 ր.—15 ր., սեղանի գզալներ 4 ր. 50 կ. և թանգ, թէյի գզալներ Ֆրամէի, մելիօրի, լեհական և բրիտանական արծաթից աւելի էփան, քան թէ ուրիշ տեղ, զանալներ, պատառաքաղեր 2 ր.—26 ր.:

ՎԱՐՇԱՎԱՅԻ ԿՈՇԻԿՆԵՐ կանանց և մարդկերանց, հովանոցներ կանանց և մարդկերանց, ռուսական և անգլիական պողպատէ և երկաթէ զանալներ, յայտնի գործարաններից, 10,000 հատ անգլիական և գերմանական կողպէքներ 10 կ. և աւելի:

ԲԵՎՈՂԱՆԵՐ զանազան տեսակի 3 ր. 50 կ.—35 ր., պատրոններ ընկղղէրների համար, հրացան 6 ր. և աւելի, զանազան վեշալկաներ, կշիռներ: Անգլիական և ամերիկական կշիռնիւ 50 կ.—2 ր. արշներ:

Մշտապէս ունեւ 10,000 ֆ. ԹԷՅ Պօպօլ եղբայրների, կաֆէ ՄԻՅԵԼՍՕՆԻ, թէյի համար խմորեղէն էյնեմի, ԲԵՅՆԱՐԻՒԻ սիգարներ, հոտաւետ ջուր (Օդր-կօյօն) ծխիղ փոշիք, պուզրա, գլիցերինի սապօն և այլն, աւելի էփան քան թէ ուրիշ տեղ:

ՄԵԾ ՔԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ զալաներէլի զանազան ԱՊՐԱՆՔՆԵՐ, ծխախոտի արկղ, զրամարկղ, քապներ, սանդներ, շապիկներ, լայկի ձեռնոցներ կանանց, գինուրական զամէի ձեռնոցներ, գարուս, թելեր, բրօնզի և մարմարիօնի թանաքամաններ, մոխրամաններ, գրիչներ, մտախներ, գրչակոթեր, սուրղուչ, փոստի թուղթ, ծրարներ և այլն:

ՄԵԾ ՔԱՆԱԿՈՒԹԵԱՄԲ խցաններ (պրօբկա) հանքային ջրերի, գարեջրի, գինու և դեղատան ապրանքների համար, նոյնպէս և ուրիշ առարկաներ: Վերև յիշված բոլոր առարկաները ունեւ մեծ քանակութեամբ և ստանում եւ ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆԻ և ՌՈՒՍԱՍՏԱՆԻ գործարաններից անմիջապէս:

Առևտրականներին զիջուին և առանձին պայմաններ: Օտարաբաղադրացիք կարող են գիմել. Тифлисъ. М. Н. ТЕРЪ-НИКОГОСОВУ.

86—100